

Detektivska zgodba

Sem Aljaž Poirot, sin slavnega detektiva Hercula Poirota. Po končani službi, sem dobil obvestilo, da sem dobil nagrado za najboljšega vohuna, počitnice na angleškem otoku Man. Bil sem več kot presrečen. Ravno želel sem si počitnice ob mehki mivki in prelepi obali. Že naslednji dan sem odpotoval tja. Komaj sem čakal, da pridem tja. Pristal sem v Manchesteru si ogledal mesto in nadaljeval pot do otoka. Iskal sem hišno številko hotela. Nisem ga našel. Bil sem, prepričan v potegavščino. Kar naenkrat se do mene prišel neki gospod. Potrepljal mej po rami. Na smrt sem se ga prestrašil. Vprašal me je če sem jaz tisti, ki bo dopust preživel pri njim. Kmalu mi je bilo jasno, da je to lastnik hotela. Čez peščeno plažo me je popeljal na drugo stran obale. Tam je stala prečudovita hiša, s teraso in povsem svoji plažo. Bil sem navdušen, nad tem kar sem videl. Vprašal sem ga kako se imenuje ta hotel, saj se mi je zdelo čudno, da se nisem slišal zanj. Povsem me je demantiral, ko mi je pojasnil, da to sploh ni hotel ampak le ogromna stanovanjska hiša. Vstopil sem. Postelja je bila vsaj 3-krat večja od moje običajne. Prtljago so mi znosili, potem pa me je g. Crawford predstavil njegovi družini. Spoznal sem Lizzi Crawford, ter njuna sinova Edvarda in Petra. Razjasnili so mi, da z njimi živita še Lizzijeva starša. Na prvi pogled so mi izgledali kot zelo uglajen družina. Sam sem si podrobneje ogledal otok Man. Klub temu, da nisem vrhunski športnik, sem se prijavil na turnir v tenisu. Skupaj z družino Crawford sem se sončil na njihovi plaži. Čez nekaj časa sta na obisk prišla gospod in gospa Pool, ki sta prišla na teniški turnir. Crawford ju je predstavil kot njegova prijatelja, s katerima pogosto igrajo tenis. Izvedel sem, da se teniški turnir začne čez 45 minut, zato sem se šel preobleči. Prvi dan teniškega turnirja je bil posvečen igri dvojic. Ker se bil brez soigralca, se mi je pridružila kar sobarica Polly. Zdaj mi je dokončno postalo jasno, da v tenisu nimam kaj iskati, saj sta naju Edvard in Peter odpihnila z največjo možno razliko. Takšnega razpleta nisem nikakor pričakoval. Zmagala sta prav najina prva nasprotnika, ker sta si zmago resnično želela. Sobarica je odšla pospravljati sobo, gospa Crawford in gospa Pool, pa sta si privoščila čajanko. Moška, sta se šla tuširati, jaz pa sem bral knjigo. Ko sem knjigo že prebral, sem zaslišal glasen krik. Čez nekaj sekund sem videl odprta vrata spalne sobe. Izpod postelje je visela prebodena roka, poleg nje pa je jokala sobarica. Pogledal sem truplo, in ugotovil, da je to gospod Crawford. Poklical sem policijo in obvestil kolege. Že od začetka sem klub temu, da sem se počutil kot v nebesih opazil nekaj prikrivanja vseh stanovalcev. Kmalu so pregledali truplo, in ugotovili, da je bil gospod Crawford zaboden. Večina se je v posteljo podala z strahom v kosteh. Ponoči je nekdo klical na moj telefon. Rekel je le »Cousin's dead«! In dobil sem imenitno sled za storilcem. Spet smo zaslišali krik. Bal sem se, da gre spet za smrt in res je bilo tako. Naslednje jutro so našli mrtvo sobarico. Jasno mi je bilo, da je morilec isti. Tudi drugo truplo je bilo zabodeno. Začel sem svojo preiskavo. Imel sem storilca. Storilec je drugi umoril storil nenačrtno in mi dopustil popoln odgovor na vprašanje kdo je umoril gospoda Crawforda in sobarico. Na sklican sestanek so prišli vsi. Začel sem pripovedovati. Ko sem prišel na ta čudovit otok, me je pri vseh vas nekaj motilo. Bili ste zelo zadržani. Odgovor na vprašanje o morilcu pa je bil preprost. Gospod Pool, vi sploh niste gospodov Crawfordov prijatelj ampak njegov bratranec.

Že v mladih letih sta bila eden nasproti drugega, v prava sovražnika. In vi ste morilec obeh umor. Preden pa vas odpeljejo na državno sodišče v London pa vam bom vse še enkrat popolnoma razložil. Bili ste odlični kemik, in še zdaj ste, ampak vas je gospod Crawford vedno prekosil. Bili ste ljubosumni nanj. Ko pa vam je speljal še vašo ljubezen življenja ste se zarotili proti njemu. Lizzi je bila vaša ljubezen, vendar niste znali ravnati z njo. Po teniškem turnirju ste se odpravili tuširati. Po tem ste surovo udrli v sobo Crawforda. Ker je bil prijazen človek, vas ni napodil ven. Imela sta čajanko. V njegov čaj ste stresli nekaj pomirjevala. Bilo je tako močno, da je v trenutku zaspal. Iz žepa ste iztegnili brizgalko, v kateri ste imeli

smrtonosno kemijsko raztopino, ki jo je Crawford izumil za ubijanje goveda. Crawford je na vašo srečo zaspal in ni mogel ne govoriti, ne slišati, kaj šele da bi se premikal. Potem ste iz vzeli nož in svojega edinega bratranca surovo zabodli. Nož pa ste podtaknili v predal moje sobe. Zakaj pa ste ubili sobarico, pa je povsem jasno. Ona je pospravljala rjuhe v Crawfordovi sobi, medtem ko se je on tuširal. Ko ste začeli vdirati se je skrila v omaro. Videla je vse. Ponoči mej poklicala, in mi po angleško povedala, da je to bratrančeva smrt in vse mi je bilo jasno. Po angleško pa zato, ker je domačinka. Slišali ste, ko je govorila po telefonu. Prišli ste do nje jo udarili po glavi in jo zabodli z drugim nožem in ga dali v Lizzin predal. Boga revica je skoraj priznala, da je umorila svojega moža. Odpeljite ga v London sem rekel in zaključil ta primer. Mnogo umorov je na svetu, ki niso rešeni. Veliko ljudi ljubosumnih je zato, pa zakrivijo raz ne umore. Od mojih sanjskih počitnic ni bilo nič, si bom privoščil druge. Sporočili so mi, da so me poslali sem zato, ker je bilo čudno ozračje in so slutili umor. Dobil bom nove počitnice na kanarskih otokih, kjer si bom res lahko spočil svoje male sive celice.

Aljaž Abe, 8. b